

Περίληψη: Πολλά μονομερή προβλήματα παραβολικού τύπου αναπαρίστανται και ως το ελάχιστον γραμμικών μονοτόνων τελεστών και συνεπώς το δευτέρας τάξεως αυξητικό πηλίκιο (στον χωρόχρονο) της λύσεως είναι υπερλύση και ως εκ τούτου επαληθεύει την "αρχή του ελαχίστου". Δηλαδή, εκ των προτέρων με κατάλληλα δεδομένα έχουμε κάτω φράγμα. Αυτή η ιδιότητα, απύσα στην βιβλιογραφία μέχρι πρότινος, έχει ισχυρές συνέπειες στην βέλτιστη ομαλότητα της λύσεως και ως επίσης στην λειότητα του προκύπτοντος "ελευθέρου συνόρου".